

høyt sitter mæpæi med alt, rote, og
rosme står mi på kintet hos meg 7
7, har svært meget hygge av den.

Hölen den 8 november 1948.

Kjære Langeland

Ang. Planmessig forkludring av rettsoppgjøret av Redaktör Sverre
J. Herstad i Morgenbladet den 8/11-48

Herstad's oppfatning er at en positiv innsats for å løse de problemer rettsoppgjøret har skapt må selvsakt hilses med glede.

Ved å gjennomgå Herstad's innlegg punkt for punkt og supplere den flom av "halvkvedede viser" som innlegget er bygget opp på, så kommer man frem til hovedindholdet av Langelands bok.

Herstad's innlegg er en mengde ord som er lagt i bomuld. Og da Langeland's bok er endefram tale hvor hver setning sier noe og derved belyser det skakke i oppgjøret, så passer ikke boken allene. Det bedste forsvar disse folk har er å stille sig dumme.

Jeg vil sitere Herstad's siste setning i innlegget:

" Det skal bare ikke skje ved systematisk å svarte folk som har været alt annet enn landsvikere da det röynet på "

Var det ikke i april dagene og de efterfølgende måneder det röynet som hardets på. Og hvor var da regjeringen og det rukkell av embedsmenn som idag er kremmen av det nasjonale.

Sålenge Langeland's bok har sit frie salg her i landet, er det en bok for nordmenn og ingen andre.

Den dag boken skulle bli lagt hindringer iveien for et fritt salg, da er det ^{et} så alvorligt varsko at ethvert demokratisk land bör anledning til at gjøre sig bekjendt med hvor langt man her i landet er kommet med fullbyrdelsen av politistaten Norge.

Med de bedste hilsener fra

Ole Torgersen